

Sygn. akt III Ca 25/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędzia SO Gabriela Sobczyk (spr.)

SO Andrzej Dyrda

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa S. G.

przeciwko M. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 8 października 2013 r., sygn. akt I C 843/12

1. zmienia zaskarżony wyrok:

a) **w punkcie 1 w ten sposób, że zasądza od pozwanej M. P. na rzecz powódki S. G. kwotę 1400 (tysiąc czterysta) złotych z ustawowymi odsetkami od 22 września 2012 roku;**

b) **w punkcie 3 w ten sposób, że zasądza od pozwanej M. P. na rzecz powódki S. G. kwotę 71 (siedemdziesiąt jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;**

2. odrzuca apelację w części rozszerzającej żądanie apelacji ponad kwotę 1260,96 (tysiąc dwieście sześćdziesiąt i 96/100) złotych;

3. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 199 (sto dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Powódka S. G. wniosła pozew przeciwko pozwanej M. P. domagając się by pozwana zapłaciła powódce kwotę 2.661 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04 lutego 2011 roku do dnia zapłaty; wnosila też o przyznanie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu.

W uzasadnieniu powyższego podała, że w dniu 14 sierpnia 2010 roku doszło do zalania jej mieszkania w G. przy ulicy (...), zaś powodem zalania była awaria pralki w lokalu nr (...) położonym na wyższej kondygnacji, w którym

mieszka pozwana M. P.. Wskazała, że pozwana uznała swoją winę, co zostało stwierdzone w notatce służbowej z dnia 24 września 2010 r. sporządzonej przez inspektora ds. technicznych A. C..

Podawała, że szczegółowy opis i oszacowanie szkody zostało stwierdzone kosztorysem inwestorskim sporządzonym w dniu 23 października 2010 r. przez A. C. – inspektora ds. technicznych.

Pozwana wnosiła o oddalenie powództwa. Zakwestionowała ponadto złożony przez powódkę kosztorys jako zawyżony.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 października 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej M. P. na rzecz powódki S. G. kwotę 2.660,96 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 września 2012 roku do dnia zapłaty; pozostałym zakresie oddalił powództwo oraz zasądził od pozwanej M. P. na rzecz powódki S. G. kwotę 134 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 14 sierpnia 2010 roku doszło do zalania mieszkania w G. przy ulicy (...), stanowiącego własność Gminy G., a zajmowanego przez S. G. jako najemcę.

Przyczyną zalania była awaria pralki w mieszkaniu powyżej, zajmowanym przez pozwaną M. P..

W wyniku zalania uszkodzeniu uległy wszystkie sufity w mieszkaniu S. G. oraz ściany – jedna ściana w pokoju i jedna ściana w kuchni.

Sąd Rejonowy ustalił na podstawie kosztorysu inwestorskiego, że koszty usunięcia skutków zalania w lokalu wyceniono na kwotę 2.660,96 zł. Ustalił też, że lokal zajmowany przez powódkę stanowi własność Gminy G., a zarządcą nieruchomości, w której mieści się lokal sprawuje Zarząd (...) Sp. z o.o. w G. (...), zwany Zarządcą.

S. G. zgłosiła szkodę Zarządowi (...) Spółce z o.o. w G., jako zarządcy nieruchomości w której mieszka powódka. Po zgłoszeniu tego zalania pracownik (...) A. C. zatrudniony na stanowisku inspektora do spraw technicznych udał się służbowo do mieszkania S. G.. Sporządził notatkę służbową oraz wypełnił dokument do zgłoszenia roszczenia o odszkodowanie do zakładu ubezpieczeń – „potwierdzenie zgłoszenia i przyczyny szkody”. W dokumentach tych podał przyczynę zalania oraz zakres szkód. Zakres szkód opisał w oparciu o oględziny lokalu.

W ramach obowiązków pracowniczych sporządził także kosztorys inwestorski, który dokumentuje wysokość szkody. Dokument ten został sporządzony dla potrzeb zgłoszenia szkody do zakładu ubezpieczeń i dla potrzeb Spółki (...).

Gmina G. jako właściciel lokalu wymaga od najemców po zakończeniu umów najmu zwrotu lokali w stanie do zamieszkania. Spółka (...) odmówiła uwzględnienia żądania powódki o odszkodowanie podając, że mnie potwierdza swej odpowiedzialności za spowodowanie zdarzenia.

Pozwana nie zapłaciła powódce żadnej kwoty tytułem odszkodowania za zalanie.

Powódka przeprowadziła remont mieszkania po zalaniu. W ramach remontu m.in. usunięto boazerie z sufitów i częściowo ze ścian, a ściany i sufity pomalowane zostały odpowiednimi farbami (z uwagi na plamy, wilgoć). Powódka poniosła koszty remontu po zalaniu w wysokości 3.000 zł.

Sąd Rejonowy wskazał, że zakres zalania dokumentuje w ocenie Sądu najpełniej i najbardziej rzetelnie dokumentacja porządzona przez A. C., pracownika Zarządcy zatrudnionego na stanowisku inspektora ds. technicznych, posiadającego wykształcenie budowlane, który udał się do mieszkania powódki po jej zgłoszeniu i dokonał oględzin lokalu celem stwierdzenia przyczyn i skutków zalania. Dokumentacja ta sporządzona została bezpośrednio po zdarzeniu, zatem w ocenie Sądu Rejonowego wiernie oddaje widoczne wówczas ślady zalania w mieszkaniu. W ocenie Sądu Rejonowego zeznania świadka A. C. są wiarygodne i rzetelne. Oceniając tę kwestię Sąd miał na uwadze, że jest on osobą nie związaną z żadną ze stron procesu, do mieszkania powódki przybył służbowo jako pracownik Zarządcy, celem zweryfikowania zgłoszenia i sporządzenia wymaganej przez Zarządcę dokumentacji.

Za wiarygodne uznał też zeznania świadków D. G. i J. N.. są w ocenie Sądu Rejonowego wiarygodne.

Sąd Rejonowy ocenił, że kosztorys inwestorski sporządzony przez A. C. jest wystarczającym dowodem na okoliczność wysokości szkody powódki.

Został sporządzony przez osobę z wymaganymi w tym zakresie uprawnieniami, zajmującą się w ramach obowiązków pracowniczych m.in. sporządzaniem takich kosztorysów, na potrzeby Zarządcy, a nie na zlecenie powódki, co w ocenie Sądu oznacza, że jest dowodem wiarygodnym.

Za gołosłowne Sąd Rejonowy uznał zarzuty pozwanej, że kosztorys jest zawyżony lub że jest sporządzany „na życzenie” klienta. Wskazał, że pozwana nie podała żadnych konkretnych argumentów, które mogłyby poddać w wątpliwość rzetelność przedstawionego kosztorysu. Uznał zatem Sąd Rejonowy, że zarzuty pozwanej dotyczące kosztorysu nie mogą się ostać, w szczególności w kontekście zeznań świadka A. C., z których wynika, że kosztorys wykonał na potrzeby Spółki (...), w ramach obowiązków pracowniczych, w związku ze zgłoszeniem szkody przez powódkę i w oparciu o przeprowadzone przez świadka oględziny szkód będących skutkiem zalania.

W tym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w przeważającym zakresie.

Wskazał, że odpowiedzialność za szkodę, której dotyczy pozew, ponosi w ocenie Sądu pozwana, odpowiedzialność tę uzasadnia przepis art. 415 kc.

W ocenie Sądu Rejonowego powódka wykazała okoliczności uzasadniające zasądzenie żądanej kwoty tytułem odszkodowania.

Zdaniem Sądu Rejonowego dowody w sprawie są wystarczające do ustalenia nie tylko faktu powstania szkody ale także jej zakresu – z dokumentu „potwierdzenia zgłoszenia i przyczyny szkody” i zeznań wskazanych świadków wynika, że zalaniu uległy wszystkie sufity i dwie ściany w mieszkaniu. Zeznania świadków korelują z dowodami z dokumentów.

Wysokość szkody, a w konsekwencji należnego powódce odszkodowania ustalona została przez Sąd Rejonowy w oparciu o sporządzony przez A. C. kosztorys inwestorski, który w ocenie Sądu Rejonowego jest wiarygodny i miarodajny.

Kosztorys ten określa koszty usunięcia skutków zalania w lokalu poszkodowanej.

Koszty remontu lokalu po zalaniu ustalone kosztorysem to w istocie wysokość szkody będącej wynikiem opisanego zalania lokalu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo co do kwoty 2.660,96 zł, wynikającej z kosztorysu, w oparciu o wskazany przepis art. 415 kc, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O odsetkach orzekł zgodnie z art. 481 k.c. w związku z art. 455 k.c. zasądzając je od dnia następującego po upływie terminu 7 dni liczonego od daty doręczenia pozwanej odpisu pozwu, stanowiącego w istocie pierwsze wezwanie pozwanej do zapłaty.

Wskazał, że powódka wraz z pozwem złożyła wezwania do zapłaty kierowane do pozwanej, lecz nie przedłożyła żadnych dowodów doręczenia (czy nadania) wezwań do pozwanej. Stąd jako pierwsze wezwanie do zapłaty należało potraktować odpis pozwu z załącznikami, który doręczono pozwanej w dniu 14 września 2012 r. Roszczenie o zapłatę odsetek za okres wcześniejszy zostało oddalone.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o art. 100 kpc.

Apelację osobistą od tego wyroku złożyła pozwana, zaskarżając go ponad zasądzoną kwotę 1400 zł. Zarzuciła, że wyrok ten jest niesprawiedliwy, a Sąd niezasadnie przyjął wysokość szkody według kryteriów powódki. Wniosła o zmianę tego wyroku poprzez obniżenie zasądzonej kwoty do 1400 zł i stosowe obniżenie kosztów procesu do minimalnych.

Termin do wniesienia apelacji przez pozwaną upływał w sprawie w dniu 20 listopada 2013r., bowiem wyrok wraz z uzasadnieniem został pozwanej doręczony w dniu 6 listopada 2013. W dniu 21 stycznia 2014r.(data nadania na pocztę) pełnomocnik pozwanej ustanowiony przez nią w postępowaniu odwoławczym wniósł pismo, w którym wskazał, że precyzuje zakres zaskarżenia w ten sposób, że pozwana zaskarża wyrok Sądu Rejonowego w całości i wnosi o jego zmianę przez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu w I instancji. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i przyznanie pozwanej od powoda kosztów postępowania apelacyjnego. Wniósł ponadto o przeprowadzenie w postępowaniu odwoławczym dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wysokości szkody powódki. Wskazał, że sprawa niniejsza wymagała wiadomości specjalnych, a Sąd I instancji zaniechał przeprowadzenia tego dowodu.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja odniosła skutek w pierwotnie zgłoszonym zakresie.

Jednocześnie Sąd Okręgowy uznał za spóźnioną apelację zgłoszoną przez pełnomocnika pozwanej w piśmie z dnia 21.01.2014r., w którym to piśmie sprecyzował on zakres apelacji jako zaskarżającej wyrok w całości. W ocenie Sądu Okręgowego apelacja osobista pozwanej nie wymagała precyzowania, bowiem jasno i jednoznacznie określała zakres zaskarżenia. Pozwana zasadnie nie była w tych okolicznościach wzywana do sprecyzowania, czy zaskarża wyrok w całości lub w części. Tym samym pismo pełnomocnika z 21.01.2014r. należało potraktować jako nową apelację złożoną po terminie i jako taką – podlegającą odrzuceniu na podstawie art. 370 kpc.

Jednocześnie w postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, uznając ten wniosek za spóźniony(art. 381kpc).

Odnosząc się zaś do zarzutu apelacji pozwanej dotyczącej nieprawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w zakresie ustalenia wartości szkody, Sąd Okręgowy uznał ten zarzut za trafny. W istocie złożony przez powódkę dowód w postaci kosztorysu sporządzonego przez pracownika zarządcy ma charakter dokumentu prywatnego. Pozwana w toku postępowania kwestionowała jego moc dowodową i wskutek tego zakwestionowania nie można wartości naprawienia szkody uznać za przyznaną.

Dokument prywatny stanowi jedynie dowód tego, że osoba, który dokument ten podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 kpc).

Zakwestionowanie tego dokumentu przez pozwaną powoduje, że brak jest w okolicznościach sprawy podstaw do przyjęcia, że wskazany w tym kosztorysie sposób naprawy szkody, a co za tym idzie- wynikająca w niego wartość szkody są prawidłowe. Analiza tego dokumentu doprowadziła Sąd Okręgowy do wniosku, że znaczną część kwoty w nim ujętej stanowią płyty kartonowo-gipsowe oraz ruszty do tych płyt. Tymczasem z zeznań powódki wynika, że szkoda nie była naprawiona w powyższy sposób(k. 73). Wobec braku wniosku powódki o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego nie była możliwa weryfikacja, czy wskazany przez A. C. sposób naprawienia szkody jest odpowiedni i zgodny ze sztuką budowlaną, a zatem nie było możliwości przyjęcia że wynikająca z kosztorysu kwota odpowiada szkodzie powódki. Ciężar dowodu we wskazanym zakresie spoczywał na powódce. Sąd pouczył obie strony o treści art. 6 kc, o możliwości zgłoszenia wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego (k.45).

W świetle powyższych wywodów wskazanie przez powódkę w zeznaniu, że na remont wydała 3000 zł, niepoparte dowodami np. z rachunków za użyte materiały czy usługi osób trzecich nie może być uznane za wystarczające.

Za zasadnością wskazanej oceny okoliczności sprawy przemawia także oświadczenie powódki złożone na rozprawie apelacyjnej, że fachowiec oferował jej naprawę uszkodzeń za kwotę 1300 zł, a zatem kwotę znacznie niższą niż podana przez powódkę w zeznaniu.

W tych okolicznościach apelacja musiała odnieść skutek. Skoro zaś pozwana uznała w apelacji zasadność zgłoszonego przez powódkę żądania do kwoty 1400 zł, albowiem wyroku w tej części skutecznie nie zaskarżyła, to należało zmienić ten wyrok poprzez obniżenie zasądzonej kwoty do tej wysokości. Skoro apelująca nie zakwestionowała odsetek za opóźnienie, pozostawiono wskazany w zaskarżonym wyroku termin ich wymagalności. Pozostaje on w zgodności z art. 481§1kc i 455kc.

Zmiana rozstrzygnięcia co do należności głównej skutkować musiała też zmianą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, które stosunkowo rozdzielono, stosując art.100 kpc.

Zaskarżony wyrok zmieniono na podstawie art. 386§1kpc.

Skoro apelacja pozwanej w pierwotnym kształcie została uwzględniona w całości, na rzecz pozwanej od powódki na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc w zw. z art. 391§1kpc przyznano koszty postępowania odwoławczego w kwocie 199 zł, na którą składały się opłata od apelacji w kwocie 64 zł oraz koszty pełnomocnika w kwocie 135 zł – na podstawie § 6 pkt 2 w zw. z §12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu(t. jedn. Dz. U. z 2013 poz. 490).

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion-Hajduk SSO Gabriela Sobczyk